

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **JUDr. Z. A.**, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Praze**, Žitná 12, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 12. 12. 2007, č. j. 10 Ca 209/2007 - 33,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením ze dne 12. 12. 2007, č. j. 10 Ca 209/2007 - 33 nepřiznal Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) žalobci osvobození od soudních poplatků v řízení o žalobě žalobce proti rozhodnutí žalovaného č. j. 1779/07-1100-204297 ze dne 27. 3. 2007, když dospěl k závěru, že majetkové poměry žalobce jeho osvobození od soudních poplatků neodůvodňují, neboť jeho příjmy několikanásobně převyšují částku životního minima.

Z přiloženého spisového materiálu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadené usnesení, jímž nebylo žalobci přiznáno osvobození od soudních poplatků, městský soud doručoval na adresu AK žalobce N. O. 2445/27, Praha 10, kterou jako doručovací adresu uvedl žalobce v žalobě. Předmětné usnesení bylo doručováno do vlastních rukou žalobce. Dle údajů na doručence jej dne 9. 1. 2008 převzala paní V. Z., oprávněný příjemce AK žalobce. Usnesení napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížností. V kasační stížnosti ze dne 22. 1. 2008 stěžovatel namítal, že předmětné usnesení je v rozporu s ústavními principy České republiky. Dále uvedl, že je ve stavu pracovní neschopnosti a kasační stížnost doplní po jejím skončení. Kasační stížnost podepsal Mgr. J. S., advokátní koncipient AK stěžovatele. Dne 29. 1. 2008 městský soud stěžovateli usnesením č. j. 10 Ca 209/2007 - 41 uložil, aby vymezil ve lhůtě 1 měsíce od jeho doručení, důvody kasační stížnosti a osvědčil, že Mgr. J. S., který kasační stížnost sepsal a podal, je oprávněn za stěžovatele jednat. Současně byl stěžovatel poučen v tom smyslu, že pokud tak neučiní, kasační stížnosti bude odmítnuta. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 4. 2. 2008. V reakci na výzvu stěžovatel dne 4. 3. 2008 požádal o prodloužení lhůty k doplnění náležitostí kasační stížnosti z důvodů pracovní neschopnosti. Městský soud lhůtu v souladu s ustanovením § 106 odst. 3 zákona č 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) stěžovateli lhůtu k odstranění nedostatků kasační stížnosti usnesením ze dne 7. 3. 2008 prodloužil, a to do 4. 4. 2008. Ani v této prodloužené lhůtě stěžovatel vytykané nedostatky

kasační stížnosti neodstranil. Dne 7. 4. 2008 po uplynutí prodloužené lhůty, bylo městskému soudu sděleno, že stěžovatel je na léčení v zahraničí.

Nejvyšší správní soud nemohl kasační stížnost věcně projednat a odmítl ji z následujících důvodů.

Podle § 42 odst. 5 s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení.

Dle § 46 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb. občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) nebyla-li fyzická osoba zastížena na adrese uvedené v odstavci 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží. Jinou písemnost doručující orgán doručí vhodné fyzické osobě bydlící, působící nebo zaměstnané na téže místě nebo v jeho okolí, která adresáta zná a souhlasí s tím, že mu písemnost odevzdá; není-li možno ani takto doručit, písemnost uloží. Bez předchozího pokusu o doručení písemnosti na adresu uvedenou v odstavci 1 lze písemnost uložit, jestliže o to fyzická osoba předem písemně požádá doručující orgán a jestliže podpis na žádosti byl úředně ověřen.

Dle § 48 odst. 1 o. s. ř. písemnost určenou advokátu soud předá doručujícímu orgánu k doručení na adresu jeho sídla. Dle odst. 2 písemnost určenou advokátu za něj mohou přijmout také jeho advokátní koncipienti, jiní jeho zaměstnanci, jakož i jiné fyzické osoby, které k tomu advokát zmocnil. Vykonává-li advokacii společně s jinými advokáty, mohou za něj tuto písemnost přijmout též tyto advokáti, jejich advokátní koncipienti nebo jiní jejich zaměstnanci. Jestliže advokát vykonává advokacii jako společník obchodní společnosti, mohou za něj tuto písemnost přijmout rovněž ostatní společníci této společnosti, advokátní koncipienti nebo jiní její zaměstnanci.

Jak již bylo výše uvedeno městský soud doručoval napadené usnesení na adresu AK žalobce N. O. 2445/27, Praha 10, a to do vlastních rukou stěžovatele. Usnesení převzala dne 9. 1. 2008 paní V. Z., oprávněný příjemce AK stěžovatele, která jej opatřila razítkem advokátní kanceláře.

V projednávané věci však je JUDr. Z. A. účastníkem řízení jako podnikající fyzická osoba, nikoli v pozici advokáta zastupujícího účastníka řízení. Proto bylo namísto doručovat předmětné usnesení v intencích výše citovaného ustanovení § 46 odst. 3 o. s. ř. a v případě nepřítomnosti adresáta doručované usnesení uložit. Doručení, tak jak bylo v daném případě provedeno, by bylo účinné pouze v případě, kdy by se nejednalo o písemnost určenou do vlastních rukou. Pokud však městský soud písemnost určenou do vlastních rukou adresáta doručoval dle ustanovení § 48 odst. 2 o. s. ř. tak, jako by šlo o doručení právnímu zástupci – advokátovi a písemnost převzal oprávněný příjemce advokátní kanceláře AK žalobce, jedná se o doručení neúčinné, které nemůže mít žádné právní účinky.

V případě takto nesprávně doručeního rozhodnutí účastníku vůbec nepočne běžet lhůta k podání kasační stížnosti, neboť běh této lhůty je spojen jedině s řádným doručením. V dané věci je proto nutno považovat kasační stížnost za předčasně podanou, neboť podle § 102 s. ř. s. kasační stížnost je oprávněným prostředkem, kterým lze napadnout pouze pravomocné rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví (§ 54 odst. 5 a § 102 s. ř. s.). Tato zákonem stanovená podmínka požadující nabytí právní moci napadeného rozhodnutí však z výše uvedených důvodů nebyla splněna (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2003, č. j. 7 As 8/2003 - 41).

Podle § 46 odst. 1 písm. b) za použití § 120 s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl podán předčasně.

Protože kasační stížnost proti usnesení městského soudu, které nebylo řádně doručeno a z tohoto důvodu nenabylo právní moci, je předčasná [§ 46 odst. 1 písm. b), § 102 a § 106 odst. 2 s. ř. s.], Nejvyšší správní soud ji v souladu s právním názorem vysloveným např. v citovaném usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2003, č. j. 7 As 8/2003 - 41, který byl posléze rovněž potvrzen rozhodnutím rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2003, č. j. 1 As 4/2003 - 48, odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) za použití § 120 s. ř. s.

Na městském soudu bude, aby usnesení ze dne 12. 12. 2007, č. j. 10 Ca 209/2007 – 33 stěžovateli řádně doručil.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. února 2009

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu